

סדר היום שדיבר אדמו"ר עם אנ"ש

עיקר סדר היום הוא הנקודה שכלב ומה היא הנקודה
אמונה ויראה. אם יש בו הנקודה אזי הכל טוב הן
התפלה היא בטוב והן הלימוד הוא בטוב ואיך נוטלים הנקודה
ע"י מעשיות באים אל הנקודה :

העיקר הוא להחזיק טובה. כשקם בבוקר צריכין לברך שלא
עשני גוי הוא טוב מאוד. שלא עשני עבד הוא
טוב מאוד. ואח"כ פוקח עורים זהו מדברים הגופניים.
המחזיר נשמות לפגרים מתים. שנעשה בריה חדשה כי
כששוכבים לישן יונאים כל הכוחות. וכשקמים בבוקר קמים
במוחצ' וצלול :

העיקר הוא שלא יהי' מבולבל ומטושטש. כי מבולבל לא
טוב מאוד ומאוס. כי בזה יכול ליפול בכל. ויעשו
כל דבר במתון ובנחת. מחץ מתני"ם קמיו. ר"ל במתון
מוחלים כל הקמים. רק שיתאמן בזה עם הלב ועם המחשבה
בהדבר שהוא עושה לפי כחו ולא יותר. כמאמר המדרש
כשנחן טחן לפי כוחו וכשחבקו חינו מבקש אלא לפי כוחו
רק כפי מה שכוחו נושא ולא יותר ובר ישראל צריך להיות
יקר מאוד בעיני עצמו וצריך להאמין בעצמו שכל מה
שהוא עושה מתקן מאוד בזה. אין חנו מדברים על עולמות
עליונים. רק אנו מדברים על עולמו של עצמו. ואין
להחזיק א"ע שהוא מרוחק. כי מחזיו סיבה נמשך
ההרחקה מזה שקילקל מעשיו. רק לפני הבורא ב"ה הכל
ישר אם אלהבא הוא טוב :

בשם ר' אהרן שוי"ב לא תעשה לך פס"ל. שלא תעשה
עמך פסול. ואל תהי' בו לכל אדם שלא תבזה
את עצמך. ואל תהי' מפליג לכל דבר. שלא תעשה עמך
רחוק ממך שום דבר :

העיקר הוא לשמוע פירוש המלות. כי לפעמים הדבר הזה
מבהיק. ולפעמים הוא מאויר. מבהיק נקרא
אבוקה. ומאיר נקרא נר. ולפעמים הוא רק כשור לעול
וכחמור למשא. גם זה צריך להאיר מאוד את האדם. ומהו
פירוש המלות. היינו שצריכין המלות שיחפרשו ויחפשטו
בכל הגוף. ושיטערו את הלב. ובמה מטהרין את הלב.
בזה צריכין לעיין בהמדות :

העיקר מכל המדות רעות הוא ענבות ומרה שחורה. כי
זהו רק איין פאר שטעלונו. הינה"ר וויקולט איין
בזה תשובה ורוח נשברה. אבל הוא דבר מאוס וטריפה.
כי הסימן מן לב נשבר הוא שמחה. והא ראי' בשמחת בית
השואבה היו שופכין כמים לבס. ובשם הי' השמחה
האמתית. והכעס ג"כ צוודאי לא טוב מאוד. ומדת
הגאות הוא מר מאוד :

בשם הנעש"ט ז"ל. האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל
התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח

להשיג. וענבות נמשך ג"כ מגיאות. כי הוא מחשב בעצמו
כפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאוד הי' צריך להיות לי
התלהבות בשעת הלליה בפחד למאוד. אבל העיקר הוא
פירוש המלות כאו"א לפי ערכו במעט חשבונות :

חפלה הם דברים שעומדים ברומו של עולם. היינו
שמעמידין את האדם ברומו של עולם שיחקרבו
בזה לד' י"ת. וזאת צריך לראות כאו"א להיטיב בכל
פעם יותר :

בשם אביו הרב הקדוש זוקל"ה. ואשר משרתיו כולם
עומדים ברום עולם. כשהוא מכין עצמו להיות
משרת לד' י"ת הוא עומד ברומו של עולם :

עוד אמר בשם אביו הרב הקדוש ז"ל תרננה שפתי כי
אזמרה לך. צריכין לרנן ולומר על זה שיכולין לשבח
ולהלל את השם י"ת :

נפלאותיו ומשבותיו. היינו דברים הגעלמים שלך אלינו.
מסרת לנו התיבות והאזניות שהם יונאים
ממקום נעלם ומכוסה מאוד ואתה נתת אותם אלינו
בפינו. דברי אשר שמתי בפוך. רק שלא יהי' עולה
למעלה ממדרגתו. ולא ירד למטה ממדרגתו. כמאה"כ
בשמים יבסה פניו. שלא יסתכל למעלה ממנו. ובשמים
יבסה רגליו. שלא יסתכל למטה ממנו שחבירי למטה
ממני. אז. ובשמים יעופף יכולים לעופף ולנסוע הרבה.
ופעם כשנודמן שאינו טוב לו. ע"ז טוב הקיבוץ שיתדברו
ביניהם ועי"ז ינמיאל נעשה טוב. או שמדברים מן
צדיקים ואנשי מעשה. או מדברים קדושים משכחות ומימים
טובים גם זה מאיר העינים :

אני מסכים מאוד שיראה כ"א שיאמר קרבנות בצבור.
לכד מה שצריך מנין לאמרו עי"ז יתקנו כל העולמות.
מלבד זה צריך כאו"א להדר לאמרו בצבור. גם לומר שלא
לדבר בתפילין אם לא הגובע להכרת גדול :

ובק"ש צריך להמליך השי"ע על כל אבר ואבר. ולהתייחד עצמו
תחת רשות אחד שיצא מהרשות של גופניות :

ואח"כ באמת ויציב יש שמונה פעמים אמת שצריך לראות
שיהי' באמת. אבל לא להעמיק הרבה בזה :

ואח"כ בשמ"ע בלחש צריך להניח בה כל הכוחות מן התפלה.
בשם זקנו הרב הקדוש ז"ל אמר. כל כתבי הארז"ל הם
פירוש המלות של תפלה. ומה שיש בה כוונות על זה
אין שיעור ואין ערך :

הצדיקים היו משערים בעצמם קודם התפלה שהם שוכבים
ביסורים בקבר ובא אחד ואמר לו קום עמוד
להתפלל וכו'. ואמר ששמע בעצמו מקדושת פה אביו הרב
הקדוש ז"ל. אשר התפלל בחשבון הזה שנה תמימה.
בכה רבי יש קונה עולמו וכו'. בכה וכי זה הוא עולם :

העיקר

העיקר
ישראל
למסור
בשם
בשם
בשם
לשמה
קודם
מלך
העולם
הלא
סו
לעולב
מישראל
רק פז
מקומו
ומחויי
אמות
ולהעלו
שצריך
רעות
להקב'
ואין ל
של עו
כשם
רעה
לחזק
ובמתו
חורה
ומלול
ושל

2721

סדר היום ואזהרות הקורש מרה"ק ז"ע

וישבור לבו על זה. וע"ז אמר דהנע"ה לב נשבר ונדכה
 חלקים לא תבזה. אבל יש ב"א שיושב בכרם מלא ללמוד
 בלא חשבון ואחר הלימוד מתגאה לומר אני לומד הדק היטב
 והושב בלבו למי יחפון המלך יותר ממני. וע"ז הדרך
 איתא בגמרא כל המתגאה וכו'. ובמה נחשב הלימוד לפני
 הש"י. אין התורה ניתנה אלא ללמוד ולעשות. ומה הוא מתפלל
 בכל יום באהבה רבה ומתחנן לפני הקב"ה בפיו ואומר
 אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו וכו' ללמוד וללמד
 לשמור ולעשות ולקיים. ואחר התפלה עושה בהיפוך ונמצא
 הוא שקר גמור. וע"ז אמר דהנע"ה אשרי האיש אשר לא
 הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד וגו' :

מועתק מב' הק' של ארמור' זצ"ל בלשון לע"ז :
 (וועלכיר בריה קען זיך אויף הייבין דינין גאט. נאר וויא
 גיט אזי אז דינין גאט וויא מע וויל אין ווען מע וויל אין
 מיט וואש מע וויל.) ע"כ :

העיקר שכל שעה ובכל רגע יתהלכו כאשר צריך בר
 ישראל לילך. כי אם היו אומרים להפחות שבפחותים
 למסור א"ע במס"כ בוודאי תיכף ה' מוסר א"ע. אבל
 העיקר כו' :

בשם הבגש"ט ז"ל כשם שאי אפשר להוליד כ"א כו' כך
 הולדות הרומניות א"א כי אם וכו' :
 בשם שהאדם הולך לבקש על נפשו ממושל אחד הולך כמה
 פעמים בחי' עכ"ז מתחזק בנפשו והולך עוד ואינו
 משגיח. כך וכו' :

בשם אדמו"ר רש"ק ז"ל. למה נקרא גמרא שהוא
 ל' גומרא' דאשא. כי בשעה שאדם לומד התורה
 לשמה בעור להש"י למסור נפשו בשבילו ותאב לתפלה. ע"כ
 קודם הלימוד יעשה חשבון בעצמו לפני מי הוא לומד. לפני
 מלך מלכי המלכים הקב"ה. ולייחד הלימוד למי שאמר והיה
 העולם. ואחר הלימוד יעשה חשבון בעצמו ויסתכל במדותיו

שב בעצמו
 להיות לי
 עיקר הוא
 ח'
 ס' היינו
 שיתקרבו
 עיב בכל
 תיו כולם
 זו להיות
 :
 שפתי כי
 לין לשבח
 ד אלינו
 יוצאים
 אלינו
 " עולה
 כמאה"כ
 ובשמים
 למטה
 הרבה :
 זיתדברו
 יים מן
 ומימים
 צבור
 ולמות
 הר שלא
 ד עצמו
 לראות
 ופלה :
 ל הם
 ול זה
 כבים
 עמוד
 הרב
 נה :
 לס :

עוד סדרה מאדמו"ר ז"ל

ובאמת כל איש מיראל יוכל לבוא לכל טוב הגנו ומחוייב
 לבוא לזה. ובוודאי יבוא לזה הטוב ויתברר ויתארף
 ויתלבן עד שישיג טובו ואורו של הקב"ה. והראיה והלא
 מלאכים ושרפים ואופנים נשרפים מפחד משמו הגדול
 והקדוש. ואנחנו עם בני ישראל יש לנו זכיה גדולה כל כך
 אשר בכל יום אנחנו מזכירים שמו הגדול והקדוש בתפלה.
 מתחילת התפלה ק"ש קטנה. ואח"כ קרבנות וקטורת.
 ומהירין לנו תמיד לומר קטורת בצבור. לבד מה שאנחנו
 ברור שזה שמירה גדולה לכל דבר יש בזה עוד יחודים
 ועליות עולמות עד אין שיעור. ואח"כ ברוך שאמר. ופאוקי
 דזמרה ויוצר אור וק"ש ותפלה הכל הוא רק עליית עולמות
 ומסירת נפש עד אין שיעור. והקב"ה מוסר לנו הכל שעי'
 התפלות שאנו מתפללין ועל דינו יהיו נעשים כל היחודים.
 ואין אני מדבר אשר בעת התפלה יכוין כל אחד לזה רק
 יתפלל כל אחד כדרכו לפי מידותיו ולפי מוחו. רק יבין א"ע
 קודם התפלה לעבודת הבורא. וכמו כן אחר התפלה יראה
 לקשר עצמו להבורא ב"ה. וממילא יקבל חיות מהתפלה.
 ולא יניח אותו לילך בעצת היצר. ואם ח"ו עכ"ז יפול אחר
 כך לעצת היצר לא יהיה לו מרה שמורה מזה. כי המרה
 שמורה מביא את האדם לכל המדות רעות ר"ל. רק ישליך
 זאת אחרי גוו. ויראה לקיים אח"כ כאשר דברנו ויקבל
 חיות מן התפלה ובודאי יעזור לו הש"י שיפטר מיה"ר
 לגמרי. והעיקר שיתפלל בצבור הן אל כביר לא ימאס.
 וילבש עצמו בטלית ותפילין קודם לעולם יהא אדם בכדי
 שיתפלל

הלא ידוע שמחוייב כל אדם ללמוד ולהתפלל ולראות שלא
 ילך ח"ו לבעלה הגם שעה אחת ביום. וזה נקרא
 סדר היום שיסדר כל היום לעבודתו של הקב"ה :
 לעולם יסדר אדם שבחו של הקב"ה. ומה לנו לדבר בשבחו
 של מקום. הגם אשר סוף כל סוף יבא כל אדם
 מישראל לוו הבחינה שעל ידו יתעלה כבוד המקום ב"ה.
 רק פשוט צריך כל אדם לתקן כל דבר ולתקן ולשבת את
 מקומו שלו. ומהו מקומו. בכל מקום אשר אזכיר את שמי
 ומחוייב כל אדם לתקן את מקומו. והלא זה ידוע כי דל"ת
 אמות של אדם קונות לו בכל מקום. וצריך לראות לטהר
 ולהעלות בכל מקום שהוא הדי' אמות סביבותיו. ופשיטא
 שצריך לתקן את גופו ולקדש עצמו ולשמור עצמו ממדות
 רעות ח"ו. ומהסתכלות רעות ח"ו. רק לקשר כל שעה ושעה
 להקב"ה. וכפי דאיתא באבות אין לך אדם שאין לו שעה
 ואין לך דבר שאין לו מקום. כי צריך לקשר כל שעה למקומו
 של עולם היינו לשמור עצמו ממדות רעות ח"ו. כי זה ידוע
 כשם שהמדות טובות ממשיכים הטוב כך ח"ו חיוו מדה
 רעה ממשך ח"ו עוד מדות רעות ח"ו. לזאת צריך כל אדם
 לחוק עצמו. ולא לבדד ח"ו שעה אחת. ולדבק במדות טובות
 ובמתשבה טובה. ומן המתשבה יבוא ללב. ואח"כ מן הלב
 חזרה להמתשבה. ואח"כ להדיבור. כי העיקר הוא בעבודה
 ומלולא ורעותא דלצא. כי זה עיקר החיות של זה העולם
 ושל העוה"ב וימות המשיח ותחיית המתים הכל נלקח ע"י
 אחב"י מן העשיות טובות בזה :

משיח : והנה כעת מתחמת שהעולם אינו בשלימות שולט מלכות ישמעאל בעולם . אבל זביחת משיחנו במהרה זימינו אי"ה מלבד שהי' או לישראל כל טוב בא"י ולא חסר כל בזה . נוסף לזה שיתרבה הקדושה או לישראל ויבטל כל דבר הגג . כמ"ס ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה וכו' ולא יהיה שום מונע בעולם מלעבוד את יי' באמת ובתמים . ונש"ה ורוח אלקים מרחפת על פני המים . כמו שדברנו כי זה תרמו על התורה ועל התשובה . כי כמו שהמים הולכים ממקום גבוה למקום נמוך כן התורה . וכמו כן ג"כ התשובה כמו שכתוב שפכי כמים לבך . וע"י התורה והתשובה תתפשט הקדושה ממקום גבוה למקום נמוך עד דמתי רגליך צרגלין . ועמדו רגליך ביום ההוא על הר הזוחים וכו' . ומלאה הארץ דעה את יי' כמים שעולים מן הבאר לקראת נדיקים : ואהי' אצלו אמן . אמן מוכסה . אמן מונע . אמן פדגוג כו' . אמר שבבראשית יש כל העשר ספירות ופי' של מדרש ג' פירושים של אמן הם ג' ראשונות : ועוד איתא במדרש . בראשית בזכות משה דכתיב וירא ראשית לו כו' דיבר בזה הרבה . וסיים בראשית . היינו עם ראשית הכל כו' ברא כו' . והארץ מזה העולם הוא תוהו ובוהו וכו' ורוח אלקים מרחפת על פני המים : אין מים אלא תורה . כי כל בר ישראל הלומד תורה לשמה מרחף עליו הרוח אלקים . ויאמר אלקים יהי אור שיאר לו . ויהי אור . ונעשה לו אור :

ויהי מבדיל בין מים למים . מים נקרא תורה כמ"ס הוי כל זמא לכו למים . זהו שאמר הכתוב ויהי מבדיל בין מים למים . שצריך להבדיל בדברי תורה . האדם א"ס ללמוד רק מה שצריך לו לפי מקומו וחלקו ותן חלקנו בתורתך . וד"ל :

210

איתא במדרש נעשה אדם במי נמלך וכו' . ר' שמואל בר נחמני אמר במעשה כל יום נמלך וכו' :
 אמר הרב . לאדם ניתן כל הכחות של כל הברואים והחיות של כל הברואים . כדי שיוכל לתקנם ולהעלותם כולם . לכן הי' צריך לשלם וליטול מהם רשות לברואת האדם :
 וישע יי' אלקים גן בעדן מקדם . היינו שהקב"ה נטע הגן בתוך העדן . והיכן נטע אותו . מקדם מהדברים שהם קדמו לעולם והם גבוהים מזה העולם : וישם שם את האדם אשר יצר . היינו בכדי שיוכל האדם להשיג מהגן ג"כ הדברים שהם קודמים לעולם . וכמו שכתוב בספר נועם אלימלך שלפיכך מראין לאדם קודם זביחתו לעולם כל העולמות העליונים ומוליכין אותו

דרך הגן עדן בכדי שיוכל אח"כ על ידי העובדות ומעש"ט שלו להשיג להאור שהראו לו מקודם . כי העיקר הוא אשר בזה העולם יטעום האדם תענוג ג"ע . ובאמת אין באפשרי לטעום טעם ג"ע בזה העולם רק כשמתאם תענוגי עוה"ז בשלימות כמו שאמרנו למה נקרא שמו ג"ע שמגנה עידון עוה"ז ולא טועם טעם ג"ע בזה העולם . ואינו יכול לבוא לזה הבחי' רק ע"י תשובה שהיא מהדברים שקדמו לעולם . וגם כשישמור את השבת כראוי שהוא משין עוה"ב . וזהו הפי' וישם שם את האדם אשר יצר . שע"י שבת וע"י תשובה ישיג הדברים שקודם לעולם . ובאמת עיקר גן עדן ותענוג שלם בזה העולם כשאלחנו עושים רצון הבורא ב"ה ונ"ש :

איתא במדרש . ויקח יי' אלקים את האדם ויניחורו בג"ע לעבדה ולשמרה . ויקח ר"י או' עילה אותו . היך מה דאת אמר וקרום עמים והביאום כו' . ר' נחמי' אומר פיתה אותו . היך מה דאת אמר קרו עמכם דברים וגו' ויניחורו ר"י א הניח לו והגין עליו . רב"א כו' ויניחורו נתן לו את השבת לעבדה ששת ימים העבד . ולשמרה שמור את יום השבת . ד"א לעבדה ולשמרה . וכי יש מלאכה בג"ע אלא לעסוק בתורה ולשמור מצותיו כד"א לשמור את דרך עץ החיים . עץ חיים היא למחויקים כו' . ד"א הזהירו על הקרבנות . כמד"א חשמרו להקריב לי במועדו . עכ"ל המדרש : אמר תחילה ויניחורו בג"ע . כי כל איש ישראל יש לו חלק בג"ע . רק שצריך לראות שהי' לו מנוחה בג"ע . ולכן עילה אותו הראה אותו וואם פאר אגרויסקייט אווד קאן דער ליינגען . כמו שדברנו על פסוק ויטע יי' אלקים גן בעדן מקדם שנטע הקב"ה גן ועדן מקדם מהדברים שקדמו לעולם . וישם שם את האדם כו' . אז דער מענטש זאל זיך דער זאל דער האריווען . וזהו שאמר המדרש עילה אותו למעלה . כדי שיוכל להשיג זאת . ועידנו מכל אילני ג"ע . ר' נחמי' אומר פיתה נקראים אילני ג"ע נצר מטעי . ר' נחמי' אומר פיתה אותו בדברים . אמר הרב היכי תמצא שליכנס לג"ע צריך לפתוח אותו . מסתמא קומט דאם אן שווער . אשרי מי שמניח א"ע לפתוח ולעשות תשובה . הראה לו איך כשהאדם רוצה יוכל לטעום בעוה"ז תענוג ג"ע ועוה"ב . כמו שאומרים בשם הרב הקדוש רש"ק . פותחין לו שערי ג"ע פי' פתח של תשובה . תשובה נקרא שערי ג"ע . לז"א כד"א קרו עמכם דברים . רק מי שהוא בעל תשובה מתחילה קשה לו ופתח אותו והגין עליו . כי על בעל תשובה צריך להגין עליו מן המקטרינים שאינם מניחים לקבל תשובתו . כד"א סוככים בכנפיהם על הכפורית . שמגינים בכנפים על

על הבט מתחת כ בתשובה להתפתו ער זאל ברוך מ שבת ה ניקח ה תענוג ד"א ה עוד או כו גן נקר מן או שיקושר בשליח המדר' הדיבון המתש מלותיו מח"א כשאת אוי ור וכמו מטהו הקב" המדו כו' ו מוה' מעב' ואורו אמ ר"ה שיה צ"ו זה